

WYCHODZI CODZIENNIE.

Przedpłata wynosi we Lwowie rocznie 18 złr. — półrocznie 9 złr. — kwartalnie 4 złr. 50 cent. — miesięcznie 1 złr. 50 cent.
 Przepis pocztowy w państwie Austriackim, rocznie 24 złr. — półrocznie 12 złr. — kwartalnie 6 złr. — miesięcznie 2 złr.
 Z przesyłką pocztową za granicę, do cichych Niemiec rocznie 50 marek, kwartalnie 12 marek, 5 srg., do Francji i Anglii, Włoch i Szwajcarii rocznie 80 franków — kwartalnie 20 franków.

Numer kosztuje 10 cent.

Rękopisów redakcja nie zwraca.

Gal. Tow. kredytowe ziemskie.

Lwów 21. lutego. W sali radnej dyrekcji gal. Tow. kredytowego ziemskiego zebrało się wczoraj o godz. 10. zrana 61 nowowybranych delegatów na XX. walne zgromadzenie. Zajął je prezes Rady nadzorczej p. Pietruski Oktaw. Przewodniczącym obrad wybrano p. Dębowskiego, a zastępcą jego p. Gorajskiego. P. Dębowski we wstępnej przemowie odczytał część zmarłego prezesa Towarzystwa śp. Kazimierzowi Krasickiemu, a zgromadzenie uczciło jego pamięć przez powstanie. Protokół poprzedniego walnego zgromadzenia przyjęto z małym sprostowaniem ze strony p. Starowiejskiego Jana, który bezpośrednio po tem złożył mandat delegata. Sprawozdanie wyborów zajęło dużo czasu, pomimo, że w 58 okręgach nie były one zakwestjonowane. Rada nadzorcza wniosła unieważnienie wyboru delegata z Cieszanowa Juliana księcia Puzyry, ponieważ w tabuli nie jest wykazany jako właściciel, lecz na zaręczenie pp. Brunickiego i Borowskiego, że jest on faktycznym właścicielem połowy Naroła z tytułu spadkobierstwa, uznano ten wybór za ważny. Natomiast unieważniono wybór p. Ryszarda Rozadowskiego ze Stanisławowa i Eugenjusza Rozadowskiego z Żółkwi z powodu, że nie są właścicielami tabularnymi.

Osobliwe okoliczności zdarzyły się w okręgu Rzeszowskim. Na 46 głosujących oprócz 2 obywateli nie będących właścicielami tabularnymi w okręgu, a zatem nie mających tam prawa głosowania według statutu, w głosowaniu brało tam udział 17 włościan, którzy przy parafacji dóbr tabularnych Krasne z przyległościami nabyli przed laty po kawkału gruntu z obszaru tabularnego, obciążonego resztą pożyczki Towarzystwa w kwocie około 7.000 złr., pozostała z większej sumy 12.400 złr., zaciągniętej niegdyś (1847) przez b. właścicieli tego majątku Jana i Amalii Skrzyńskich. Każdy z tych włościan utworzył sobie z nabytego gruntu osobny korpus tabularny z osobną nomenklaturą, i figurę w tabuli jako właścicieli tabularnych, którego majątko ziemskie obciążone jest do niepodzielnej ręki — prawem ekstensji — wzmiarkowanym długiem 7.000 złr. Siedmnaście tych korpusów tabularnych liczy łącznie nie więcej jak 30 morgów gruntu wartości 689 złr., obciążonej według skali stukrotnego podatku, jaki opłacają, a opłacają go w kwotach po 22 do 82 centów, tak, że suma podatku przez tych wszystkich tabularzystów opłacana wraz z dodatkami 1/3, części, wynosi 689 złr.

Do takiej samej kategorii tabularzystów należy pewien rolnik, wyznania starozakonnego w Zaczerniu. Wszyscy 18. maja prawo głosowania do sejmiku w kurii większych posiadłości.

W skutek protestu wniesionego przeciwko dopuszczeniu tych obywateli do głosowania, większość Rady nadzorczej (ref. Bojarski), upatrując w tym fakcie niebezpieczne konsekwencje majoryzacji innych tabularzystów, którzy w liczbie około 60 reprezentują wartość majątkową w miliony idącą, a obciążoną dziś długiem 1.720.000 gld., starała się z brzmienia statutu wykazać, że wzmiarkowanie wotancji nie mogą być uważani za członków Towarzystwa, ponieważ żaden z nich nie ma prawa nawet najmniejszej dopuszczalnej pożyczki w kwocie 500 gld. zaciągając na hipotekę swojego korpusu tabularnego, głosy ich zatem są nieważne, a w skutek dalszego stosunku w głosowaniu wybór delegata p. A. Jędrzejowicza jako nie mającego absolutnej większości musi być uznany za ważny, i tylko zastępcą jego p. Henryk Straszewski został prawnie wybrany, otrzymawszy absolutną większość głosów pozostałych po odrzuceniu owych nieważnych.

Odmienne zdania był prezes Rady nadzorczej p. Pietruski, mniemając, że skoro według §. 4. statutu członkiem Towarzystwa staje się ten, kto zaciąga pożyczkę na hipotekę dóbr tabularnych, lub nabywa dobra obciążone już taką pożyczką, jeżeli po nabyciu ich w sześć tygodni nie odmieni włościanie są faktycznie członkami Tow., albowiem po nabyciu gruntów nie oświadczili wystąpienia swojego, i nie potrzebują być dopiero przyjmowanymi. Motywa, przytoczone przez większość Rady nadzorczej, mogą posłużyć do zmiany statutu, aby uchronić Towarzystwo od niebezpiecznych następstw, ale fakt istniejący nie może być kwestionowany. Co najwyżej tedy, zgromadzenie może zaważać dyrekcję do rozpatrzenia w tej mierze statutu ze względu na ustawę o parcelacji gruntów, której w chwili układania obowiązujących statutu jeszcze nie było, lecz wybór sam w tym wypadku musi być uznany za ważny i pewny.

Na temat ten rozległa wywiązała się dyskusja. Komisarz rządowy p. Podlewski (naczelnik prokuratoru skarbu) poparł zaprzetywanie p. Pietruskiego, przedstawiając zgromadzeniu przykład ogólnej parcelacji majątku. Wprawdzie większość Rady nadzorczej przypuszcza, że dyrekcja chętnie omyli włościanom wydałaby deklarację ekstatulacyjną, ale racjonalnie rzecz biorąc, nikt nie może tego doradzać. Były bowiem wypadki sprzedaży majątków niżej ceny szacunkowej i niżej kwoty pożyczkowej, a taki morg gruntu tabularnego, jeśli na nim powstanie n. p. fabryka, młyn parowy i t. p., przedstawia wartość nie do pogardzenia w stosunkach hipotecznych. Zresztą w Towarzystwie kredytowym obywatel nie mający żadnej pożyczki, może zostać członkiem Rady nadzorczej, przesyłając nawet; dla czegożby więc nie miał prawa być delegatem, lub brać udział w wyborze delegata?

P. Gniewosz podzielać również to zdanie, postawił wniosek o rewizję statutu na podstawie wpływu ustawy o podzieleniu gruntów.

P. Pietruski oświadczając się za zaprzetywaniem Rady nadzorczej, powołał się na ana-

logiczne fakta w okręgu Grybowski i na ewentualne niebezpieczeństwo inscenowania chabrusu celem sztucznego mnożenia głosów tabularnych. Zarazem jednak upomniał się o prawo głosu dla tych obywateli, którzy w danym okręgu nie mają posiadłości ziemskiej.

P. Krukowiecki mniemając, że kwestjonowanie tabularzystów powinno być uważane za współwłaścicieli, i jako tacy powinni mieć tylko jeden głos łączny przez pełnomocnika. P. Abrahamowicz, uważając sprawę w każdym razie za sporną, z intencji tych co statut układali, wydukał, że wzmiarkowani tabularzyści nie mają prawa głosowania. P. Męciński przemówił z wnioskiem Gniewosza, a z uznaniem na dziś faktycznego stanu rzeczy i zatwierdzeniem wyboru. Podobnie oświadczył p. Brzeski, zwłaszcza, iż przy sprawozdaniu wyboru w Cieszanowskim zrobiono już wyłom, polegający na tym, że ekstrakcie tabularnym p. Juliana Puzyry, przetrzymanym przez dwóch sąsiadów (wesołość). P. Pietruski ponownie zabierając głos, przytoczył okoliczność decydującą, że ciała tabularne, będące własnością chłopów w Krasnem, były już raz nawet pod egzekucją za ów dług, nie przez nich zaciągnięty, i zostały de facto sprzedane na licytacji, a właściciele ich musieli później porządkować na nowo owe interesy z nowym nabywcą.

W końcu uznano ważność wyboru, a wniosek p. Gniewosza przekazano komisji rewizyjnej do sprawozdania.

Bez rozpraw zatwierdzono następnie zakwestjonowany wybór pp. Stanisława Gniewosza z delegata i Arnulfa barona Bessa na zastępcę z okręgu Dobromilskiego.

Po załatwieniu tych formalij wynikła długa dyskusja nad sprawozdaniem z czynności dyrekcji za r. 1882, któreśmy podali w treści przed kilku dniami.

Ponieważ rozprawa ta podobna była jak kropla wody do poprzędników swoich z r. 1881 i 1882, przeto naszkicujemy ją tylko krótko. P. Męciński Józef skreślił smutny obraz upadku ekonomicznego w kraju. Ruina grozi chłopom, mieszczaństwu i właścicielom większych posiadłości, i mniemając, że jak tych ostatnich braknie na wsi — to braknie i Polaki. Dyrekcja Towarzystwa w sprawozdaniu swem manifestuje wprawdzie dążenie ku lepszeniu, ale jest ono zbyt mikroskopijne. Własność tabularna w Galicji jest przypuszczalnie obciążoną długiem 150 milionów gld., a tylko jedna trzecia część tego długu zaciągnięta jest w Towarzystwie kredytowym. Resztę dały banki spekulacyjne. Słuszną jest uwaga dyrekcji, że rozwój instytucji naszej powoli się odbywał, lecz zapytać się godzi, czy po latach 40 stała tam, gdzie stać powinna. Uderzającym jest faktem, że obciążenia główne w bankach spekulacyjnych nastąpiło nie w czasie, kiedy Towarzystwo miało ręce skrepowane, ale już wtedy, gdy uzyskało swobodę ruchu. Bank hipoteczny wydał w r. 1863 zaledwo 3 miliony pożyczek, tj. wtedy, gdy Towarzystwo nasze nie miało jeszcze nowych statutu, a do dziś wydał on już 48.349.000 pożyczek, z których 30 kilka milionów znajduje się jeszcze w toku spłaty. Po uzyskaniu nowego statutu — w r. 1869 Towarzystwo kredytowe wydało pożyczek 1.600.000, bank hipoteczny zaś 2.770.000, a że stosunek ten nie jest oderwanym, dowodzą cyfry porównawcze lat następnych. Oto w roku 1872 bank wydał 3.800.000, Towarzystwo 2.900.000, w r. 1879 bank wydał 2.900.000, Towarzystwo 2.100.000, a po uchwaleniu konwersji długów wyższe oprocentowane na niższe oprocentowane w obu instytucjach, bank emitował 5.400.000 Towarzystwo zaś tylko 5.100.000. Nie licząc pożyczek równocześnie wydanych w krakowskim Towarzystwie kredytowym, w wiedeńskim Bodencredit-Anstalt, lub w banku austro-węgierskim. Dyrekcja twierdzi, że nie może temu przeszkodzić. Ja myślę, że mogła, zachodzą bowiem jakieś kardynalne błędy, które krepują dyrekcję, a które uchwałami zgromadzenia delegatów na propozycję dyrekcji należy usunąć. Sprawa konwersji doznała niepowodzenia, mimo „wielkiej energii“, jaką przykładała dyrekcja, a jak ta energia wyglądała, dowodzą daty. Wprowadzenie 4% wyciąg pożyczek uchwaliło zgromadzenie w lutym r. 1881, a uchwała ta dopiero w czerwcu otrzymała sankcję i wydano wszystkich dwie pożyczki, w grudniu zaś jeszcze nie były listy 4% notowane na giełdzie, ani też filia lwowska banku austro-węgierskiego nie była powiadomiona urzędowo, że może te listy przyjmować w zastaw. Podobnie rzecz się ma z utrzymaniem kursów. Podczas gdy papier Towarzystwa kredytowego w Królestwie, które wydało 153 miliony rubli na pożyczki, znany i ceniony jest na giełdach w Paryżu, Belgii itp., nasz papier jest czyste galicyjskie. Cóżby się stało, gdyby istotnie przeprowadzono konwersję. Kurs sjechałby więc na 80%. Bo papieru naszego nie można po prostu pozbyć. Mowa nastaje tedy, aby dyrekcja w Towarzystwie nadać szersze obywatelstwo i otworzyć im targ obywatelski, dalej przeprowadzić konwersję, o ile jest tylko możliwe, i rozluźnić w tym celu więzy, krepujące statuta i regulamin.

P. Rozadowski zapytał, czy prawda jest, że dyrekcja na detaksację dóbr tłumackich wysłała rzeczoznawców ze Lwowa, pomijając miejscowych. Imieniem dyrekcji odpowiedział hr. Golewski-Bredem, że stało się to w porozumieniu z klientem (p. Bredem), a chodziło o pospiech, podczas gdy inni detaksatorowie przewlekają operację, lub wcale ich nawet uprosić nie można.

P. Onyszkiewicz w odpowiedzi p. Męcińskiemu przytoczył fakt, że na majątek Krzyżanowszczyznę, w Rohatyńskim, oszacowany na 10.000 gld., bank hipoteczny dał 7500 gld. pożyczki. Polica assekuracyjna na budynki w tym majątku opiewała na 6000 gld., podczas gdy wartość ich wynosiła zaledwo 1500 gld. W takich okolicznościach

konwersja są niemożliwe. Zbyt ni kredyt nie uratuje nas od wywłaszczenia. Gubi nas po prostu lekkomyślne zaciąganie długów, bo jesteśmy bezplatnymi ekonomami banków.

P. Krukowiecki wywołał, że głównym mankamentem jest, iż przy konwersjach każdy radby dostać dodatkową pożyczkę. Detaksacje są lekkomyślnie przeprowadzane. Zresztą do konwersji minął już czas sposobny, a jeżeli chodzi o jakie zmiany, to nad nimi wszyscy musimy pracować, a nie tylko dyrekcja.

P. Żurowski zwrócił uwagę p. Męcińskiego, że kredyt w banku hipotecznym czerpamy doprowadził do tego, iż w samym Lwowie 75 kamienic, a w kraju przeszło 60 majątków, znajduje się w sekwestrze. Takiego stanu rzeczy nie można zwać rozwojem. Kurs listów zastawnych zależy od targu pieniężnego na Zachodzie. Gdy we Francji renta przynosiła 2—3%, kurs listów naszych był wyższy. Dziś zaś Francuz po wyższy procent nie potrzebuje się udawać do Austrii. Pamiętajcie również należy o tem, że głównym czynnikiem w sprawach kredytowych jest państwo. Gdzie państwo na wysokie pożyczki procenta, tam procenta te nie mogą być zniżone.

P. Abrahamowicz nazwał zarządy Męcińskiego nieuchwytnymi. Konserwatyzm zdrowy zabrania pchać Towarzystwo kredytowe w kierunku, którego idzie bank hipoteczny. Na dowód odcytuje mowa znany ustęp ze sprawozdania rady nadzorczej banku hipotecznego za r. 1880, gdzie jest mowa, że bank musiał na licytacji nabyć trzy majątki niżej ceny szacunkowej i stracił kilkadziesiąt tysięcy. Straty takie może bank pokrywać ze zysków spekulacyjnych, a my nie możemy tego czynić i chyba musielibyśmy rozpiścić dodatki. Co do konwersji, to inaczej jej przeprowadza Bodencreditanstalt, i bank hipoteczny, ściągając poprostu znacznym nakładem listy wyżej oprocentowane, i wykupując je. Zamknijmy emisję listów 5% wyciąg, a konwersja na 4% — mogłaby mieć skutek, lecz czy to możliwe, to inne pytanie. Ja sam jestem w położeniu, że mam pożyczkę w Bodencreditanstalt, a nie mogę przeprowadzić konwersji, bo stoi temu na przeszkodzie wysokie atjo złota. W podobnym położeniu jest podobno także p. Wroński z bankiem krajowym. Mowa jest zdania, że trzymając się ściśle skali wydawania pożyczek do połowy wartości, jest najbezpieczniej.

Mówili jeszcze pp. Męciński i Żurowski, nie przytaczając jednak nowych argumentów, po czem odcroczono rozprawę o godzinie 3. po południu do dnia następnego.

Przeznaczono na rok bieżący 300 złr. zasiłku dla czasopisma „Górnik“, organu Towarzystwa dla opieki i rozwoju przemysłu naftowego w Galicji.

Przyjęto do wiadomości sprawozdanie pp. dra Olszewskiego i Syroczyńskiego o postępie robót w subwencjonowanym szybie naftowym w Mencie i wypłacono za nie drugą ratę subwencji.

W skutek uchwały wys. Sejmu dano zapomogę pogorzelcom następujących gmin: 1) z gmin Rozadowa i Charchewic w powiecie Tarnobrzelskim 1.500 złr.; 2) z gminy Bilcze w powiecie Drohobyczkim 200 złr.; 3) z gminy Poruczyn w powiecie Brzeżańskim 500 złr.; 4) z gminy Wierchni w powiecie Kałuskim 500 złr.; 5) z gminy Tarnorady w powiecie Skalskim 300 złr.; 6) z gminy Jasienów Polny w powiecie Horodeńskim 500 złr.; 7) z gminy Raska Wieś w powiecie Brzozowskim 200 złr.; 8) z gminy Barce Polskie w powiecie Nowosądeckim 500 złr.; 9) z gminy Rawy Ruskiej w powiecie Rawskim 300 złr.; 10) z gminy Polwarki w powiecie Buczańskim 300 złr.; 11) z gminy Stawki w powiecie Skalskim 500 złr.

Również na podstawie uchwały wys. Sejmu udzielono gminie Wampierzów, dotkniętej klęską gradobicia kwotę 200 złr., tytułem bezwzględnej zapomogi na zasiewy.

Kwotę 3.000 złr. uchwaloną przez wys. Sejm, celem przyjęcia z pomocą ludności dotkniętej powodzią w południowych krajach monarchji, przesłano na ręce hr. Taaffeego, prezydenta rady ministrów.

Z uchwałami przez wys. Sejm kwoty 10.000 złr. i ofiarowanej przez dyrekcję gal. Kasy oszczędności we Lwowie kwoty 1.000 złr., wydano dla zapobieżenia najgłębszemu potrzebom ludności powodzią dotkniętej w naszym kraju, zasiłki następującym powiatom: Stanisławowskiemu 1.000 złr., Rohatyńskiemu 2.100, Żydaczowskiemu 2.000 złr., Tłumackiemu 1.000 złr., Buczańskiemu 1.000 złr., Stryjskiemu 1.000 złr., Bóbrcekiemu 300 złr.; a nadto Józefowi Mleko-dajowi, wójtowi z Rabki w powiecie Myślenickim, kwotę 50 złr.

Przekazaną przez wys. Sejm petycję gmin: Bilka szlachecka, Barszczowice, Podberdże, Oczarnowice, Suchorzecze, Mikłaszów, Żurawniki, Gaje, Czyżków, Bilka królewska i Hermanów o wyjednanie zmiany pierwszego ustępu §. 32. ustawy wojskowej z 5. grudnia 1868 r. co do sposobu stawiennictwa popisowych według gmin, odstąpiono prezydentowi namiestnictwa do stosownego załatwienia.

Wzięto do wiadomości oświadczenie c. k. prezydenta namiestnictwa z dn. 18. października 1882 do 1. 10.479, iż cesarz najwyższemu postanowieniem z d. 16. września 1882, nie udzielił sankcji uchwalonemu w r. 1881 przez Sejm projektowi do ustawy, zmieniającej postanowienia §. 3. ustawy z dn. 28. maja 1874 o założeniu i wewnętrznym urządzeniu ksiąg hipotecznych w tym kierunku, aby pod pewnymi zastrzeżeniami wolno było przenosić grunta z tabli krajowej do zwykłych ksiąg gruntowych, i nawzajem dopisywać nieruchomości ze zwykłych ksiąg gruntowych do istniejących ciał tabularnych.

W skutek uchwały sejmowej z d. 27. września 1882 w sprawie bliźszego zbadania zyczeń gmin Kobylnica raska, Kobylnica wołoska i Żelbach, co do przeniesienia ich z okręgu sądu powiat. w Lubaczowie starost. cieszanowskiego, do sądu w Krakowcu starostwa jaworowskiego — zarządzono wysłanie na grunt tych miejscowości delegata.

Zawiadomiono wydziału Rady pow. w Brzeżanach, Jasle, Sanoku, Stryju i Oczorkowie o uchwale Sejmu z d. 6. października 1882, w sprawie zaprowadzenia sądów obwodowych w tych miastach.

Odniesiono się do ministerstwa sprawiedliwości w sprawie przeniesienia miejscowości Horbacek i Czarkasy z okręgu sądu pow. w Komarnie, do takiegoż sądu w Sekerczu w myśl uchwały sejmowej z d. 25. września 1882.

Przyjęto do wiadomości rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości o przeniesieniu gminy Pobocz z sądu powiat. w Olesku, do takiegoż sądu w Złoczowie.

Petycję mieszkańców gminy Tarnawa, do załatwienia Wydziałowi krajowemu przez Sejm odstąpiono, przesłano do bliźszego zbadania wydz. powiat. w Żywcu. Taką petycję gminy Dobra szlachecka i rustykalna o przeniesienie się z sądu pow. w Birczu do sądu i starostwa w Sanoku, przesłano do opinji Radom pow. w Dobromilu i Sanoku.

Przyjęto do wiadomości odeszły prezydent namiestnictwa z d. 28. listopada o sankcjonowaniu dn. 18. listopada projektowanej uchwałą Sejmu z d. 25. września 1882 ustawy, o przedłużeniu mocy obowiązującej ustawy z d. 13. lutego 1879, co do przeprowadzenia zmian w dotychczasowych granicach okręgów reparyacyjnych powiatowych.

Odniesiono się do prezydium namiestnictwa w sprawie przeniesienia gminy Żuków z okręgu reprezentacji powiat. w Kolomyi do okręgu Horodenka.

Przyjęto do wiadomości odmowną odpowiedź ministra sprawiedliwości, w sprawie ustanowienia nowego sądu powiatowego w Zakliczynie.

Ze względu na niemożność dalszego pogłębiania szybku subwencjonowanego w Łosiu uchwalono polecić p. Syroczyńskiemu zbadanie na miejscu i zdanie sprawy Radzie górniczej o tem, czy zaprojektowane badanie nie mogłoby być uzupełnione w innym miejscu. Odstąpiono Radzie górniczej do sprawozdania petycję gminy Stara Sól, która ta gmina oświadcza gotowość nastąpienia na rzecz funduszu krajowego istniejącego tam otworu rzeźdrowego, pod warunkiem prowadzenia w nim dalszych robót poszukiwawczych kosztem tego funduszu.

Udzielono zasiłków na ukończenie nauk górniczych w akademii w Leoben na rok 1882/3 śluchaczom tej akademii: pp. Józefowi Wrzesińskiemu, Karolowi Miłkowskiemu, Wincentemu Gruszeckiemu, Piotrowi Zagórskiemu i Kazimierzowi Gasiorowskiemu.

Petycję pani Klamutowej do wys. Sejmu wniesioną o udzielenie subwencji na przedsiębiorstwo eksploatacji węgla brunatnego w Kolomyjskiem, odstąpiono krajowej Radzie górniczej do sprawozdania.

Przeznaczono na rok bieżący 300 złr. zasiłku dla czasopisma „Górnik“, organu Towarzystwa dla opieki i rozwoju przemysłu naftowego w Galicji.

Przyjęto do wiadomości sprawozdanie pp. dra Olszewskiego i Syroczyńskiego o postępie robót w subwencjonowanym szybie naftowym w Mencie i wypłacono za nie drugą ratę subwencji.

W skutek uchwały wys. Sejmu dano zapomogę pogorzelcom następujących gmin: 1) z gmin Rozadowa i Charchewic w powiecie Tarnobrzelskim 1.500 złr.; 2) z gminy Bilcze w powiecie Drohobyczkim 200 złr.; 3) z gminy Poruczyn w powiecie Brzeżańskim 500 złr.; 4) z gminy Wierchni w powiecie Kałuskim 500 złr.; 5) z gminy Tarnorady w powiecie Skalskim 300 złr.; 6) z gminy Jasienów Polny w powiecie Horodeńskim 500 złr.; 7) z gminy Raska Wieś w powiecie Brzozowskim 200 złr.; 8) z gminy Barce Polskie w powiecie Nowosądeckim 500 złr.; 9) z gminy Rawy Ruskiej w powiecie Rawskim 300 złr.; 10) z gminy Polwarki w powiecie Buczańskim 300 złr.; 11) z gminy Stawki w powiecie Skalskim 500 złr.

Również na podstawie uchwały wys. Sejmu udzielono gminie Wampierzów, dotkniętej klęską gradobicia kwotę 200 złr., tytułem bezwzględnej zapomogi na zasiewy.

Kwotę 3.000 złr. uchwaloną przez wys. Sejm, celem przyjęcia z pomocą ludności dotkniętej powodzią w południowych krajach monarchji, przesłano na ręce hr. Taaffeego, prezydenta rady ministrów.

Z uchwałami przez wys. Sejm kwoty 10.000 złr. i ofiarowanej przez dyrekcję gal. Kasy oszczędności we Lwowie kwoty 1.000 złr., wydano dla zapobieżenia najgłębszemu potrzebom ludności powodzią dotkniętej w naszym kraju, zasiłki następującym powiatom: Stanisławowskiemu 1.000 złr., Rohatyńskiemu 2.100, Żydaczowskiemu 2.000 złr., Tłumackiemu 1.000 złr., Buczańskiemu 1.000 złr., Stryjskiemu 1.000 złr., Bóbrcekiemu 300 złr.; a nadto Józefowi Mleko-dajowi, wójtowi z Rabki w powiecie Myślenickim, kwotę 50 złr.

Przekazaną przez wys. Sejm petycję gmin: Bilka szlachecka, Barszczowice, Podberdże, Oczarnowice, Suchorzecze, Mikłaszów, Żurawniki, Gaje, Czyżków, Bilka królewska i Hermanów o wyjednanie zmiany pierwszego ustępu §. 32. ustawy wojskowej z 5. grudnia 1868 r. co do sposobu stawiennictwa popisowych według gmin, odstąpiono prezydentowi namiestnictwa do stosownego załatwienia.

Wzięto do wiadomości oświadczenie c. k. prezydenta namiestnictwa z dn. 18. października 1882 do 1. 10.479, iż cesarz najwyższemu postanowieniem z d. 16. września 1882, nie udzielił sankcji uchwalonemu w r. 1881 przez Sejm projektowi do ustawy, zmieniającej postanowienia §. 3. ustawy z dn. 28. maja 1874 o założeniu i wewnętrznym urządzeniu ksiąg hipotecznych w tym kierunku, aby pod pewnymi zastrzeżeniami wolno było przenosić grunta z tabli krajowej do zwykłych ksiąg gruntowych, i nawzajem dopisywać nieruchomości ze zwykłych ksiąg gruntowych do istniejących ciał tabularnych.

W skutek uchwały sejmowej z d. 27. września 1882 w sprawie bliźszego zbadania zyczeń gmin Kobylnica raska, Kobylnica wołoska i Żelbach, co do przeniesienia ich z okręgu sądu powiat. w Lubaczowie starost. cieszanowskiego, do sądu w Krakowcu starostwa jaworowskiego — zarządzono wysłanie na grunt tych miejscowości delegata.

Zawiadomiono wydziału Rady pow. w Brzeżanach, Jasle, Sanoku, Stryju i Oczorkowie o uchwale Sejmu z d. 6. października 1882, w sprawie zaprowadzenia sądów obwodowych w tych miastach.

Odniesiono się do ministerstwa sprawiedliwości w sprawie przeniesienia miejscowości Horbacek i Czarkasy z okręgu sądu pow. w Komarnie, do takiegoż sądu w Sekerczu w myśl uchwały sejmowej z d. 25. września 1882.

Przyjęto do wiadomości rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości o przeniesieniu gminy Pobocz z sądu powiat. w Olesku, do takiegoż sądu w Złoczowie.

Petycję mieszkańców gminy Tarnawa, do załatwienia Wydziałowi krajowemu przez Sejm odstąpiono, przesłano do bliźszego zbadania wydz. powiat. w Żywcu. Taką petycję gminy Dobra szlachecka i rustykalna o przeniesienie się z sądu pow. w Birczu do sądu i starostwa w Sanoku, przesłano do opinji Radom pow. w Dobromilu i Sanoku.

Przyjęto do wiadomości odeszły prezydent namiestnictwa z d. 28. listopada o sankcjonowaniu dn. 18. listopada projektowanej uchwałą Sejmu z d. 25. września 1882 ustawy, o przedłużeniu mocy obowiązującej ustawy z d. 13. lutego 1879, co do przeprowadzenia zmian w dotychczasowych granicach okręgów reparyacyjnych powiatowych.

Odniesiono się do prezydium namiestnictwa w sprawie przeniesienia gminy Żuków z okręgu reprezentacji powiat. w Kolomyi do okręgu Horodenka.

Przyjęto do wiadomości odmowną odpowiedź ministra sprawiedliwości, w sprawie ustanowienia nowego sądu powiatowego w Zakliczynie.

Ze względu na niemożność dalszego pogłębiania szybku subwencjonowanego w Łosiu uchwalono polecić p. Syroczyńskiemu zbadanie na miejscu i zdanie sprawy Radzie górniczej o tem, czy zaprojektowane badanie nie mogłoby być uzupełnione w innym miejscu. Odstąpiono Radzie górniczej do sprawozdania petycję gminy Stara Sól, która ta gmina oświadcza gotowość nastąpienia na rzecz funduszu krajowego istniejącego tam otworu rzeźdrowego, pod warunkiem prowadzenia w nim dalszych robót poszukiwawczych kosztem tego funduszu.

Udzielono zasiłków na ukończenie nauk górniczych w akademii w Leoben na rok 1882/3 śluchaczom tej akademii: pp. Józefowi Wrzesińskiemu, Karolowi Miłkowskiemu, Wincentemu Gruszeckiemu, Piotrowi Zagórskiemu i Kazimierzowi Gasiorowskiemu.

Petycję pani Klamutowej do wys. Sejmu wniesioną o udzielenie subwencji na przedsiębiorstwo eksploatacji węgla brunatnego w Kolomyjskiem, odstąpiono krajowej Radzie górniczej do sprawozdania.

Przedpłata i ogłoszenia przyjmują we Lwowie:

Biuro Administracji „Dziennika Polskiego“ przy ulicy Sykstyńskiej l. 2 w domu p. Bernsteina; we Wiedniu, Hamburgu, Frankfurtu nad Menem, Berlinie, Lipsku, Bazylei, Szwajcarii i Wroclawiu pp. Haasensteina et Vogler, we Wiedniu A. Oppel, H. R. Mosse, Roter i Spl., w Warszawie Reichman et Fendler, Biuro anonsów w Paryżu polownik Raczkowski Faubourg Poissonier 32.— Ogłoszenia przyjmują Agencja p. Ad. Ciborowskiego Rue Clement 4 Paris.

Ogłoszenia przyjmują się za opłatą 6 cent. od miejsca objętości jednego wiersza drobnym drukiem (półt.). Listy z pieniędzmi mają być przesyłane franko do Administracji „Dziennika Polskiego“. Listy reklamacyjne nieopieczętowane nie podlegają opłacie.

Reklamy w rubryce „Nadesłane“ 20 ct. od wiersza.

Prócz projektu ustawy o komasacji, była na wczorajszym posiedzeniu mowa o państwowej pomocy dla okolic Galicji dotkniętych powodzią. Nadeszły bowiem do Koła petycje dotychczas Rad powiatowych, zobowiązujące Koło polskie do starania się z rządu o pomoc dla poszkodowanych. Przedłożenie tych petycji rządowi uchwaliło Koło polecić pp. Grocholskiemu i hr. Wojciechowi Dzieduszyckiemu, (który spowodował owe petycje Rad powiatowych). W najbliższych dniach udadzą się obaj panowie do hr. Taaffeego, prosząc go o wstawienie do budżetu na rok bieżący dodatkowego kredytu na pomoc dla Galicji. Jak wysoka będzie ta suma, nie wiadomo jeszcze.

Mającym epizodem w życiu parlamentarnym prawnicy, była powstała przed paru dniami pogłoska o mającym nastąpić przesileniu w łonie rządu. Dla wyjaśnienia zupełnego tej pogłoski, która przecież miała niektóre dane za sobą, powiadzieć możemy tylko tyle, że powody pogłosek o przesileniu gabinetowem, są u nas zwykle dwójakiego rodzaju, a wyrażają się dokładnie, z dwóch różnych pochodzą źródeł: albo z parlamentu, jako przypomnienie dla gabinetu, że większość parlamentarna bywa czasem z rządu niezadowolona, albo od rządu jako przypomnienie dla parlamentu, że rząd bywa czasem z większością parlamentarną niezadowolony. W drugim razie są powodem pogłosek t. zw. kwestje gabinetowe. Doświadczanie uczy nas jednakże, że ani jeden, ani drugi rodzaj pogłosek nie sprawdza się zwykle, gdyż rzeczywistość przyczyną przesilenia bywa zmiana systemu gdzieindziej, t. j. w t. zw. sferach wyższych. Ze jednak drugi rodzaj może być czasem niebezpieczny, na to przykładem rządów Thiersa, który zawsze używał i nadużywał kwestyj gabinetowych, aż mu się wreszcie raz nie udało... Sapienti sat.

Zresztą pogłoski o przesileniu dziś już u młoty zupełnie, i nie ma najmniejszego powodu interesować się niemi dłużej.

W końcu słów parę o połączeniu kalendarza. Czasby już rzeczywiście, ażeby kalendarz ruski raz wszedł w zgodę ze słoneczem. Nadto już wiele mówiono o dobrych skutkach, jakichby taka zmiana spowodowała, ażebyśmy się miał nad nią rozszerzać. Chcąc tylko zwrócić uwagę, że rząd rzeczywiście myśli o załatwieniu tej kwestji, jednakże dalekim jest od tego, by ją miał ludności ruskiej u nas, wbrew woli narzucić. I owszem, nie załatwi sprawy wcale, dopóki nie będzie miał przed sobą dostatecznej ilości petycji o to. A w tym względzie sprawa przedstawia się właśnie najtrudniej wobec agitacji rozpętaną już przez świętoćwórców, przeciw zamierzonym zmianom. Z tego powodu radziłyśmy, ażeby prasa polska zajęła się tą kwestją bliżej, im wcześniej tem lepiej, ażeby zrównanie kalendarza stało się jak najprędzej popularnem, a w takim razie sądzę, że się da wreszcie zrównoważyć agitację przeciwną.

Rada państwa.

Wiedeń 20. lutego. (Tel. Dz. Pol.) (Posiedzenie Izby panów). W dalszym ciągu rozprawy ogólnej nad nową szkołą, Hasner odpowiada kilku uwagami na mowę Belcredi, poczem minister oświaty Conrad broni szkół ludowych wczorajszej krytyki, gdyż poniekąd możnaby w tej krytyce dopatrzyć zarzutów przeciw rządowi. Jeżeli istotnie w szkołach uczono połowicznie, zaniebując religję i sprawy ojczyźne, byłoby to społecznym złem. Szkoły ludowe jedno-dwu- i trzyklasowe mają tylko czytanek, katechizm i książkę rachunkową. Takich jest na 15000 austriackich szkół ludowych ogółem 14.000. Inne książki są w użyciu tylko w szkołach ośmioklasowych. Ale i w tych są co do nauki przepisy, wiążące nauczycieli. Pewne monstrualności może tu i owdzie się zdarzają, ale są one wyjątkami i nie można ich jako regułę uważać.

Zresztą w

witza i Schwarzenberga, którzy podnoszą korzyści państwa, zwłaszcza drugi mowa widzi w niej wielkie korzyści moralne i zaleca rządowi, aby w szwalarni na szkoły z nauką polszczyzny nie robił trudności.

Przy § 17 (reforma szkół wyświadczenia) oświadcza ks. Sapieha, że postanowienia jego sprzeciwiają się prawom galic. Rady szkolnej krajowej. Dla tego przy § 75 będzie wnosił, aby i § 17 zaliczono do tych punktów noweli, które w Galicji nie będą obowiązywać.

Minister Conrad stara się osłabić zarzuty Sapiehy i oświadcza, że rząd przeciw zapowiedzianemu przez niego wnioskowi nie ma nic do zarzucenia. Poczem § 17 przyjęto.

Przy paragrafie 18 podnosi również ks. Sapieha wątpliwości co do kompetencji władz. L. Thun przemawia za zwróceniem § 75 noweli do komisji w celu zbadania wyjątków przynależnych w niem dla Galicji. Hye pochwała ten sposób postępowania. Wniosek L. Thun pozostawienia w zawieszeniu wszystkich paragrafów przynależnych wyjątki, został odrzucony. § 18. przyjęto. Przy paragrafie 21 (przymus szkolny), stawia Hasner wniosek zmieniający zawarte w nim ułatwienia. Ks. Sapieha jeszcze raz zwraca uwagę na laby na wyjątkowe stosunki w Galicji. Minister oświaty rozwija motyw, które skłoniły rząd do pozostawienia rozstrzygnięcia co do ułatwień w rękach gmin. Głównym powodem jest gospodarcza konieczność. Paragraf 21 przyjęto w brzmieniu pierwotnym nie zmienionym.

Izba panów przyjęła w dyskusji specjalnej nowelę szkolną z poprawką Brucka, żądającą, ażeby po przeciętnem pięcioceniu dzieci ewangelickie obudowy wznosił uważać za należące do jednego wyznania.

Wniosek Hysa, ażeby § 75, dotyczący zmian dla Galicji, odesłać napowrót do komisji, odrzucono 43 głosami przeciwko 42, natomiast przyjęto wniosek ks. Sapiehy, żądający wyjątkowego stanowiska dla Galicji.

Wiedeń 20. lutego. (Posiedzenie Izby poselskiej). Prezydent zawiadamia, że z Nowego Yorku przesłano mu 1700 złr. na wsparcie dotkniętych wylewem Dunaju. Odesłał tę kwotę do ministerstwa spraw wewnętrznych. Minister handlu przedkłada sprawozdanie władzy morskiej za rok 1882. Wnioski komisji o pomoc dla Tyrolu przyjęto bez rozpraw w drugim i trzecim czytaniu. Rozpoczęto dalsze obrady nad ustawą komasacyjną.

Paragrafy od 3 do 14 bez rozpraw przyjęto. Przy § 15 Granitsch stawia wniosek, ażeby przynależne zostały oszczędności dla ameliacji i inwestycji. Paragrafy od 16 do 26 przyjęto bez rozpraw. Przy § 27 (proceder komasacyjny) wnosi Czerkaski usunięcie paragrafów od 27 do 42 i wnosi, ażeby na ich miejsce postanowiono, że postępowanie komasacyjne należy do ustawodawstwa krajowego. Minister Falkenhayn oświadcza, że w krytykowanych paragrafach nie ma wcale zamiaru wdzierania się w kompetencję sejmów; takiego wdzierania się nikt tam nie znajduje. Odwołując się do swych oświadczeń w rozprawie ogólnej, zaleca przyjęcie wniosku.

Granitsch oświadcza, że chodzi o ochronę, którą dla interesów indywidualnych należy zapewnić przy ekspropriacjach w drodze ustawy państwowej. Lewica jest tu w zupełnej zgodzie z rządem.

Rieger dzieli wprawdzie obawy Czerkaskiego, on jednak i towarzysze będą głosować za przedłożeniem, ażeby przyjęcie do skutku koniecznej ustawy nie odleżało. Wniosek Czerkaskiego został odrzucony. § 27 przyjęto.

Po odrzuceniu poprawek, postawionych przez Czerkaskiego i Neymayera, przyjęto §§. od 28 do 35 bez rozpraw. Przy § 36 przyjęto wniosek Granitscha, ażeby w tekście zwrócona została uwaga na paragraf następujący:

Izba przyjęła znaczną część paragrafów ustawy komasacyjnej po części z poprawkami, mianowicie przyjęty został wniosek Grocholskiego, żądający, ażeby ustawa weszła w życie dopiero wtedy, gdy jejomy uchwala dotycząca ustawę.

Herbst udzielił interpretację autentyczną w sprawie zmiany paragrafu 3. ustawy prasowej, do tyżącego drobnotkowej sprzedaży dzienników.

Komisja reformy wyborczej zajmowała się 16. t.m. kwestją zgodności mandatu poselskiego i zwrócono uwagę na to, że już w r. 1878 rozdano deputowanym następujący projekt do ustawy, który przeszedł był już wszelkie obrady komisji, a według którego nie przysługuje prawo wybieralności: 1. liwerantom i przedsiębiorcom robót publicznych, zostającym w ciągłych stosunkach z państwem; 2. naczelnikom władz politycznych i ich zastępcom, tudzież urzędnikom politycznym władz powiatowych, w tych okręgach, w których urzędują; 3. duchownym wszystkich wyznań w okręgach, do których należą. 4) Główny mandat, jeżeli deputowany do Rady państwa zostaje właścicielem, koncesjonariuszem, radcą zawiadowczym, likwidatorem, kierownikiem administracyjnym lub członkiem zarządzającym przedsiębiorstwa zarobkowego, pobierającego od państwa stałą subwencję, zostającego pod jego gwarancją, lub też takiego, którego egzystencja polega na ciągłej styczności z państwem, wreszcie jeżeli poseł przyjął urząd państwowy i pobiera pensję; taki jednak członek Rady państwa może być na nowo wybrany i należy natychmiast rozpiszać wybór.

Ziemie polskie.

Warszawa 16. lutego. *Petersb. Wied.* donoszą, iż minister komunikacji udaje się na wiosnę do gubernii południowych, dla obejrzenia w nich, w jakim stanie znajdują się drogi; w czasie tym ma się rozstrzygnąć kwestja przedłużenia kolei z Lublina do granicy austriackiej i ku morzu Czarnemu, przeciw czemu prasa rosyjska wypowiada formalną krucjatę.

Ze Skirwu donoszą do dziennika *Zarja*, że przed trzema laty jeden z obywateli ziemskich, rodem Mosk., wydzielił właściciom 6 morgów ziemi na cmentarz, na następujących warunkach: gmina daje prawo pomienionemu obywatelowi na utrzymanie szynków na ziemi włościan w przeciągu lat 6, za co płaci ten gminie 350 rs. na rok, z których wszakże odtrąca 150 rs. rocznie za ziemie daną na cmentarz. Nieprawdopodobne, a jednak prawdziwe.

Według najnowszych źródeł urzędowych, gubernia kijowska, polodulskiej i wołyńskiej znajduje się obecnie 93.108 kolonistów zagranicznych, z których 71.922 przyjęło poddaństwo rosyjskie. Władają oni 552.717 dziesięcinami ziemi, z tych

prawem własności 441.478 dzies. i dzierżawy długoterminowej 111.239.

Poznań 16. lutego. Podczas gdy znane zaiscia w delegacji polskiej we Wiedniu daly pismom niemieckim upragnioną okazję do mieszania z błotem wszystkiego co polskie i do sążnistych artykułów o „polnische Wirthschaft,” skończyły się szczęśliwie niesnaski, które w tym samym prawie czasie w tutejszem Kole polskim parlamentu niemieckiego się wszczyły. Zagrożona jednako i solidarność Koła jest przywrócona; pp. Leon Czarniński i Kurnatowski mandatu nie złożą, a wniosek o równouprawnienie polskiego języka w sądach będzie w parlamencie natychmiast stawionym, skoro w sejmie pruskim spadnie uchwała nad wnioskiem o przywrócenie języka polskiego jako wykładowego w szkołach ludowych, a w szkołach średnich przy udzielaniu nauki religii.

Sprawy zagraniczne.

Petersburg 17. lutego. Szlachta gub. Moskiewskiej przeznaczyła 20.000 rubli na bal, który zamierza dać podczas koronacji. — *Moskiewskij Listok* donosi, że podczas koronacji urządzoną będzie na rzecz Moskiewskiej floty uluminowana i ognie sztuczne. Gwardja nie przybędzie na czas koronacji, lecz każdy jej pułk lub inna komenda wysłże rodzaj deputacji, złożonej z doborowych żołnierzy, z czego ogółem złożony się 16.000 wojsk gwardyjskich. Ze zaś koszy w Moskwie, zajęte są przez zwykły garnizon, nakazano magistratowi, ażeby zaważszy najął pomieszczenia prywatne dla pomieszczenia deputacji gwardyjskich. Oficerom gwardji, przeznaczonym do Moskwy, będzie wypłacona półroczna gaża. Magistrat m. Moskwy, jak donoszą telegramy gazet wiedeńskich, postanowił drogę, którą car będzie wjeżdżał — porządku od łuku tryumfalnego, aż do wrot spaskich — świetnie udekorować. Car będzie witany przez magistrat przy łuku tryumfalnym, przyczem przyjmie na ciężkiej złotej tacy klucze miasta, chleb i sól. Na „kрасной plosczadi” (placu Czerwonym) wzniesioną będzie estrada dla orkiestry, składającej się z 1000 muzykantów, a chór z 7000 do 8000 dzieci zeskół początkowych odśpiewa powitalny hymn z opery „Życie za cara”.

Nie ma dnia prawie, ażeby z którego z licznych ostrogów, nie uciekło kilku aresztantów, lub nie usiłowało uciec. Korespondent *Golosu* donosi z Ekaterynostawia: „Aresztanci nasi, nie mają co robić, poczęli z nudów studiować sztukę minerską i wyszli na wcale niezłych saperów. Niedawno znów odkryto podkop bardzo kusztowny; dobrze, że odkryto w czas, bo w kilka dni później wszyscy aresztanci mogliby byli uciec swobodnie”. — W Petersburgu o mało nie przyszło do jeszcze gorszej awantury podobnego rodzaju, o której tak piszą gazety miejscowe: Pięćset z górą aresztantów wysadziwszy niespodziewanie drzwi na korytarzach wieżniów, rzucili się do bramy, prowadzącej na ulicę. Dzięki jednak przytomności umysłu naczelnika warty, podoficera Andrianowa, usiłowania aresztantów w celu owładnięcia tej bramy zostało udaremnione. Przez całą godzinę walczył pod jego dowództwem zmuszona była odparać bagnietami szturmy aresztantów, aż nadbiegły nareszcie w pomoc trzy kompanie jednego z pułków gwardyjskich i zmusili złoczyńców powrócić do gmachu wieziennego, przyczem nie oberzono się bez kilku leżących ranionych. Za ten czyn Andrianow otrzymał od w. k. Wołodzimierza, dowódcy gwardji, 25 rubli gratyfikacji, a żołnierze warty po jednym rublu”.

Moskowskij Telegram donosi o następującym pięknym położeniu prasy w Saratowie: „Wychodzą tu dwa dzienniki: *Saratowskij Listok* i *takiz Dniownik*, i pomimo tego, że do każdej z osobna redakcji przydzielony został cenzor, pisma wspomniane ulegają nadto cenzurze prewencyjnej! Można sobie wyobrazić, co z tego wynika. Redagowanie w podobnych warunkach, jest niepodobniństwem prawie, bo redakcje zmuszone są pisać nie to i nie tak, jak chcą, lecz jak każą czynownicy.” — Według wydanych świeżo wyjaśnień ministerstwa spraw wewnętrznych, nadzór nad sprzedażą książek, gazet i broszur na dworcach kolei żelaznych, należy w całości do miejscowych zarządów żandarmów, jako wyłącznej władzy policyjnej na tychże drogach.

Gazeta *Sybir* donosi o podróży po Mandżurji, kapłanowi artylerji Tarnowskiego, wysłanego przez rząd dla zbadania administracyjnych urządzeń prowincji i rozlokowanych w niej sił zbrojnych, a nareszcie dla zdjęcia planów topograficznych głównych miejscowości. Podróż swą rozpoczynał kapitan z poltawskiego karaulu (straż nad granicą) po stronie rosyjskiej, w stronę ku Niogun i Chun-Cauk. Sprawdził, że Chiny budują obecnie, wzdłuż pasu granicznego, trzy następujące twierdze: w Udan, w Chun-Czun (tu właśnie naprawiają stare fortyfikacje) i San-czy-cheu. Pierwsza z tych twierdz jest najważniejsza, i w niej będzie zapewne przebywał wojenny chiński naczelnik, którego stopień odpowiada randze europejskiego generał-lejtnanta; twierdza ta leży niedaleko Stowianiskiej zatoki Oceanu Cichego.

Senator Giers (brat ministera) wysłany w roku przeszłym na rewizję do Turkiestanu, tyle tam odkrył kradzieży, że większą część czynowników, tak wojskowych jak cywilnych, musiał porzucić, jednych wydając za służby, drugich pod sąd oddając. Słowem, okazało się, że Turkiestan oddany był formalnie na pastwę administracji, i że dużo instytucji, dróg i t. p. istniało tylko na papierze. Jednym z rezultatów rewizji Giersa będzie cały szereg procesów.

Dublin. Dnia 17. tm. po przesłuchaniu w procesie dublińskim radcy miejskiego, Careya, wystąpił w wyrażniejszem świetle wszystkie owe zamachy mordercze, uknane i wykonywane w Irlandji oraz szczegóły mordu, popełnionego w parku fenijskim. Od r. 1862 należał Carey do spisku fenian, następnie był członkiem i skarbnikiem bractwa iryjskich niezwygłzonych, których zadaniem było układanie i wykonywanie planów morderczych. Carey odstąpił nasamprzód rozgałęzienie i rozpowszechnienie tego związku tajnego w całej Wielkiej Brytanji, podał liczbę członków na 200—250 i wymienił nazwiska dyrektoratu w Dublinie. Środki pieniężne swiżku były bardzo szczupłe, dopóki nie nadziedziczył sukurs od współzwiązanych w Anglii. Carey odkrył stosunek wybitnych członków ligi agrarnych i bractwa fenijskiego i szepnął, że osoby tajemnicze przyniosły wielokrotnie ceki dla Fenian z zagranicą przeznaczeniem na cele mordercze. Następnie opowiedział on szczegółowo cały szereg morderczych usiłowań przeciwko Forsterowi, w którym to celu przysłano dziesięć wielkich nożów z Anglii; podał

dokładnie powody, dla których nie udawały się wszelkie zamachy. Nie jednokrotnie przyczyną tego były przypadki nie nieznanego. Carey przemienił wreszcie do mordu w parku fenijskim; wymienił wszystkich współników morderstwa, ustawionych podówczas w celu czuwania nad Burkiem w parku i zeznał co oni robili przez całe przedpołudnie. Trzy razy był on przesłuchiwany co do samej sceny mordu, opowiadał musiał jak się ofiary zbliżyły, jak manewrowało siedmiu morderców i jaką rolę z nich miał rolę. Brady i Kelly byli uzbrojeni w długie noże, a nimi szli Curley, Fagan i Haulon z rewolwerami, a po bokach Delaney i Caffrey. Mordercy pozwolili przejść ofirom, poczem rzucił się Brady na Burkiego, chwycił go prawą ręką za kark, a lewą wpakował w niego oburącz. Cavendish uderzył Bradego parasolem, gdy wtem rzucili się na niego mordercy i zadali mu ciężką ranę w ramię, a następnie formalnie rozniekali Brady i Kelly ofiary swoje. Popodrzynawszy im w kość gardła. Po dokonaniu tego czynu obtarli w trawie krwią zbroczone noże i odjechali z Delaneyem i Caffreyem. Inni współnicy odjechali osobno w przeciwnym kierunku. Brady, który zachował się dotąd bardzo spokojnie, zbłądł na tę opowieść czynu swego i oparł się na ramieniu towarzysza. Dnia następnego po dokonaniu mordu wysłał Curley do nieniesienia do dwóch dublińskich dzienników, że czyn ten dokonany został na rozkaz iryjskich niezwygłzonych. Uwienieni otrzymywali wsparcie pieniężne od ligi agrarnych. Wieczór po zamordowaniu zeszli się mordercy na miejscu wprzód umówionem, gdzie znajdował się także człowiek tajemniczy, zwany „numer pierwszy”, który dał im instrukcje. — Gdy po przesłuchaniu prowadzono aresztowanych do więzienia, publiczność dublińska witała ich oklaskami.

KRONIKA.

Lwów dnia 21. lutego.

Wiadomości osobiste. P. Ignacy Kamiński wyjechał wczoraj do Wiednia. Słychać, że ponieważ ani kowala dyscyplinarną, ani sąd śledczy dotychczas go nie zawieszali, przeto sam w obronie własnej chce się stawić i prosid o przesłuchanie. — W Radomiu zmarł dnia 11. bm. w 83 roku życia Walenty Ronthal, były estabowy lekarz wojsk polskich, ozdobiony orderem „Virtuti militari”.

Posiedzenie Rady miejskiej odbędzie się jutro we czwartek o godz. 6 wieczorem.

Szkola weterynaryj. Niedawno utworzono nową stowarzyszenie młodzieży pod nazwą: „Biblioteki słuchaczy weterynaryi we Lwowie.” Stowarzyszenie to jest pierwsze w państwie austriackim, a cała szaluga w utworzeniu go należy naszej młodzieży, która nie szczędziła trudów i zabiegów, by tę instytucję powołać do życia. Zrosła ona, że oddać się należy z całą usilnością nauce, która u nas mało jest jeszcze rozwinięta, i słabo reprezentowana. A trudne saiste jest bardzo powołanie lekarza weterynaryj. Pierwsi wychowawcy tutejszej szkoły, mają przed sobą poważne zadanie. Kraj poczuł niezbędną potrzebę utworzenia wydziału lekarsko-weterynaryjskiego, by przemysły i dobrobyt w kraju naszym odpowiednio mógł się rozwinąć. Przy usilnej pracy tej młodzieży, mamy niepłonne nadzieje, że owoce starań całego kraju wkrótce zobaczymy urzeczywistnione. Dział nie pozostaje nam nic, jak tylko najpilniej popierać wychowawców szkoły weterynaryj, wspierać ich na każdym kroku, szczeni i utrzymywać w pracy mośsolnej, by młodzież ta później odpowiedziała powołaniu swemu w zupełności.

Iwan Soroka, były plenipotent k. metropolity Sembratowicza, oskarżony o kradzież i sprzeniewierzenie, został wczoraj uwolniony od sąsuntu kradzieży, a skazany na 8 dni aresztu za przestępstwo sprzeniewierzenia, popełnione przez to, że mając sobie dane pieniądze na wypłatę służby pałacowej, zatrzymał dla siebie 15 gold, zamiast jej wręczyć lokajowi Rewedse. Soroka był mocno uradowany tak łagodnym wynikiem procesu, który z początku nabierał wielkiego sakrajtu.

Statystyka pocztowa. W styczniu podano we Lwowie 200 175 listów prywatnych niepoleconych (między temi 9875 do adresatów w miejscu); 49.982 kart korespondencyjnych; 18.645 posylek pod opaką; 8139 posylek z próbkami; 167.751 egzemplarzy gazet; 80.632 listów urzędowych; 39.356 listów poleconych; 9973 przekasów na kwotę 197.842 złr 83 ct; 43.284 posylek wartościowych (między temi 10.372 za pobraniem w kwocie 85.623 złr 13 ct.). Ogółem 617.937 posylek, zatem o 1089 więcej jak w styczniu 1882 r.

Nadeszło zaś do Lwowa: 186.732 listów prywatnych niepoleconych, 38.184 kart korespondencyjnych; 15.964 posylek pod opaką; 6215 posylek z próbkami; 29.356 egzemplarzy gazet; 51.927 listów urzędowych; 33.153 listów poleconych; 14.462 przekasów na kwotę 238.345 złr 86 ct; 26.849 posylek wartościowych (między temi 9344 za pobraniem w kwocie 19.336 złr 15 ct.). Ogółem 402.842 przesyłek, zatem o 1461 więcej jak w styczniu 1882.

Djabli drukarski zrobili wczoraj jakiegos „Kienka” członkiem wydziału towarzystwa przyrodniczego im. Kopernika. Takiego pana nikt jednak nie zna we Lwowie, a tem mniej w tak szanownem towarzystwie. Nowy ten pseudonim wymyślił secer, za miast złożyć poprostu: „prof. Kreutz”.

Z archidiecezji lwowskiej gr. kat. Namiestnictwo nadało prezente na kapelanie regiae collationis ks. Jakóbowi Róży, dotychczasowemu jej administratorowi. Tytułarnymi radcami konsystorza metropolitarne mianowani zostali: ks. Jan Pacowski i Solonki. ks. Stefan Chomiński i Mikolajowa i ks. Andrzej Wojewódka z Karolowa. Wicedziekanem sokalskim mianowany został ks. Włodzimierz Martyniuk, proboszcz w Skolem.

Budynek lwowskiego seminarjum duchownego zwiadał temi dniami p. namiestnik z biskupem Sembratowiczem. Znalezione pomieszczenie zbyt ciasne i niedogodne, wskutek czego ulegnie ono restauracji. Wikt alumnów ma być również z dniem 1. marca polepszony.

Dla kandydatów, którzy mają składać powtórny egzamin dojrzałości w seminarjum nauczyielskiem meśkim we Lwowie w marcu br., wyznaczony został termin, począwszy od 28. marca. Kandydaci, którzy mają składać ten egzamin, winni zgłosić się do dyrekcji reżonego seminarjum 28. marca.

Mianowania. Rada szkolna krajowa mianowała państwowych nauczycieli szkół etatowych: Juljana Rakowskiego w Litynie, Klemensa Gabryela w Łętownicach, Zygm. Paceśnińskiego w Schodnicy, Izyd. Ornatońskiego w Niemstowie, Wład. Gudzia w Birczy, Teof. Kocerhana w Trochlewie, Jana Przybyśla w Niewiedzie, Jana Kolanę w Rudniku, Andrzeja Ciekielwicę w Grybowie, Bol. Janickiego w Balicach Szym. Konstankiewicza w Boleschowicach, Adolfa Kehl-

hoffera w Königsau, Tom. Okońskiego w Świecanach, Jana Horbalewicza w Mysowej i Józefa Rakuckiego w Komarnikach; zaś rezydentami nauczycielkami szkół etatowych: Zuzannę Długosowską i Emilię Chrupkówną w Grybowie, a Konstancję Kągorówną w Hrusowie.

Chór alumnów seminarjum duchownego obrz. lac. wykonał podczas nabożeństwa za duszę śp. profesora Szajskiego mszę Glandio Casciolini ku wielkiemu zadowoleniu licznie zgromadzonej publiczności. Wielkiego meza pamięć wielkiemu należy uczcić dziełem: pochwalnym satem wybór dzieła, które pod dyrekcją p. Kaczakowskiego wykonano bardzo starannie: szczerze podobał się namer drugi, dies irae, zawierający ustopy reżeczywicie wspaniałe.

Dyety poselskie p. Józefa Krzysztofowicza w kwocie 2567 zł. zostały przez tegoż, jak nam doniesiono z Podhajec, wręczone marszałkowi powiatowemu. Musimy jednak sprzeczować, że p. Józef Krzysztofowicz nie przesaczył całej kwoty, lecz tylko 167 zł. na zapomóg dla nauczycieli, resztę zaś oddał p. marszałkowi Litwiskiemu na inne cele.

Okropne sceny odegrały się podczas pożaru, który zniszczył dom i całe mienie włościanina Marcina Wolskiego w Kłokowej, w Tarnowskim. Pożar z niewiadomą przyczyną wybuchł o północy i zaskoczył mieszkających w głębokim śnie. Sam Wolski, obdzwany się, ledwie przez okno szedł uciec z życiem z małym swoim synem, kiedy płomienie objęły już były wszystkie wyjścia. Pozostał zaś w izbie żona Wolskiego z dwójkiem małych dzieci, nie mogąc się już wydostać na swąraty, szukała z dziećmi schronienia w jamie na siemiaki, wykopanej pod łóżkiem, której otwór szatka ziemią i pierzyną. Zanim się ludność zbiegła na ratunek, cała chata spłonęła już do szczytu i już zaczęło się palić łóżko nad wspomnianą jamą. Teras dopiero do izby napelnionej ogniem i dymem wpadli Wojciech Wolski i Piotr Rzepka i z narażeniem własnego życia wyciągnęli przez okno na wpół uduszoną kobietę z dziećmi jeszcze żyjącymi. Po dłuższych usiłowaniach powiodło się i Wolskę przywrócić do życia. Prócz tego, współmieszkaniec Wolskich, Michał Lemieśga, oparzył sobie obie ręce. Zarządno dochodzenie przyczyny tego pożaru.

Wykaz inspekcji dyrekcji policji z dnia 20. lutego. Skradziono pann J. B. ze sklepu przez włamanie się z szofką 350 złr. — Przystrzymano Jana Janika za podejrzaną sprzedaż uduszek i naszyjnika, a Jana Kubickiego aresztowano za kradzież kieszonkową.

(J.D.) Kraków 20. lutego. W asnanin sasług, jakie śp. Józef Szajski położył w Krakowie, jako głównego siedzibie swej działalności, ma być jedna z głównych ulic lub jeden z placów nazwany mianem Szajskiego.

Tutejsze towarzystwo telefonów chcąc praktycznie wykazać działalność swych przysługów, ma na próbę zaprowadzić w cukarni Headricha i Rehmana w Sukienickiej stację próbną, połączoną z główną dyrekcją przy ulicy Św. Jana.

Próby oświetlenia gazem silniejszemi płomieniami ndały się bardzo dobrze. Oświetlenie przed kościołem P. Marji i na linii AB. jest prawdziwie al giorno: o 50 stóp od latarni widzieć można najdokładniej poruszenia skaśówki sekundowej, oświetlenie płomieniem 1500 świec milowych kosztuje na godzinę tylko 12 cent., zaś światłem dwupłomieniem o łącznej sile 240 świec milowych 5 ct. na godzinę.

Z dnem 1. maja br. otwarte zostaną dwa nowe sądy powiatowe: w Czarnym Dunaju i w Masanie Dolnej. Sąd powiatowy w Krynicy ma być przeniesiony do Muszyny. Rokowania o otwarciu sądu obwodowego w Jasie postępną bardzo powoli, tak, iż przed 3 laty o otwarciu tego sądu mowy być nie może. — Jak wielką była potrzeba otwarcia sądu kolejałego w Wadowicach, okazuje się n to, iż liczba aresztowanych projektowana na 200 więźniów wynosi obecnie 320.

Rodzół 20. lutego. Biedna nasza szkółka miejscowa, na 510 obowiązanych do nauki szkolnej dzieci, zaledwie 150 pomieścić może z uwzględnieniem przepisów zdrowotnych. Dobrowolnie zapisało się około 300 dlatek. Biedne dzieci ciśnie się jak mogą zasiedlać miejsca koło pieca, pręgi i na stopniach katedry, a często je odprawia trzeba do domu dla braku miejsca. Kierownik szkoły p. Dominik Jaworski i dwie nauczycielki z poświęceniem własnego zdrowia czynią co jest w ich mocy dla dobra tej młodzieży biednej, jednak braku lokalu nie staradza. Gmina biedna nie podola sama. Odnosimy się do wysokiej rady szkolnej krajowej z prośbą o zaprowadzenie w naszem mieście szkoły czteroklasowej na koszt kraju. Szkoła ta niezbędna jest w mieście liczącem 5.000 ludności.

Jarosław 18. lutego. Jakby na pożegnanie karnawału, który się u nas wesołością a ochotą szasnaczył, urządzono w ostatni wtorek w kasynie wieczorek z tańcami, którego czysty dochód przeznaczono w części na miejscowych biednych, w części na burse. Rezultat przewyższył oczekiwania; wpłynęło 250 złr., a przy skromnych wydatkach pozostała dość okazała suma, która, jak wyżej podaliśmy, rozdzielona.

Sprawę obsadzenia stałego kierownika przy tutejszej szkole normalnej szalwionno już pomyślnie, dzięki Radzie szkolnej miejscowej, która, powodując się smutnieniem i beśstosnością, naprawiła umję, jaką wyrządzało tutejszemu nauczycielstwu, przez oddanie tymczasowego kierownictwa dyrektorowi przyślanemu z obcego powiatu. Stałym kierownikiem szanowano p. Kapiszewskiego, nauczyciela sprawującego swój urząd 38 lat, a z tych kilkanaście w Jarosławiu. Głosy ogólnego zadowolenia niechaj będą podzięką tym, co prawe i sumiennie trzymali się drogi.

Wiesioł pierwszy niedzieli postu zapelnili nam teatr amatorski przedstawieniem 3 aktowej komedji Bałuckiego „Grube ryby”, Milnka ta komedycja syakala wiele przesadę dobrą grę i zrozumienie roli, mianowicie w rolach kobiecych, które umiejętnie unikające przesady wydawały sały komedji. Niemniej Onufry, Wistowski i Pagatowicz kwękający wiecznie, pp. B. K. S., wywiali się z rol swych bardzo dobrze. Sala była zapelniona tak, że w miejsce muzyki nadliczbowo rząd ławek przystawilo wypadło.

W 10-letniej rocznicę założenia buray imienia Kopernika 23. bm. odbędzie się wieczorek mszykalny na korzyść tejże, 26. zaś przedstawia towarzystwo amatorskie dwie komedje: *Frederj* „Dwie bliźny” i *Madejskiego* „Maż od biedy”.

Wybory do Rady miejskiej już się odbyły, lecz w wszystkich trzech kołach wniesiono protest; czekamy wyniku. Może choć raz oddamy władzę możowi, który dla porządku i dobra miasta uczynił coś z siebie.

Kijów 18. lutego. Dnia w południe nastąpiło tu otwarcie kontraktów dozorczych. Zjazd jeszcze nie dość liczny. Handel zbożowy szybko się rozwija. Dokonano już kilka znaczniejszych transakcji. Ceny idą w górę. Spekulacja cukrowa smiejszyna.

Petersburg 18. lutego. W gmachu tutejszego uniwersytetu wybuchł pożar. Ogień powstał w sali

obrszadowej, której część górna i chóry uległy zniszczeniu.

Samobójstwo przy kartach. *Kur. Poranny* opisuje smutny wypadek, jaki miał się zdarzyć w tych dniach nieopodal od Warszawy.

U miejscowego proboszcza w szesła środę sebrało się dość liczne towarzystwo. Po kolacji i po skończeniu gier komersyjnych, jeden z obecnych, a człek podobno nie tegiej opinii, którego gospodarz przyjmował tylko ze względu na dawne koleśństwo, zaproponował maleńkiego lancusia. Projekt został przyjęty i wszyscy dość nasiedli, wyjąwszy gospodarza. Stawki coraz powiększano i wkrótce ze szlotówkowego, lancnecht stał się już rublowym. Najszalaczniej grał niejaki H., który też w ciągu godzin kilku przegrał 500 rubli z górą. Hazardował się on z każdą chwilą więcej i przegrawszy ostatnie sto rubli, gdy gra już zawieszona została, oświadczył, iż przed udaniem się na spoczynek, pójdzie się jeszcze przebrać. W chwili wszakże, w której szalacz się sam w przedpokoju, wydobyl rewolwer i strzelił sobie prosto w serce. Śmierć była natychmiastowa, wszystkie zaś okoliczności każą wnioskować, iż pobódka do samobójstwa była przegrana, zwłaszcza że pieniądze nie były własnością nieszczęśliwego.

Prośba umierającego. *Tagblatt* wiedeński zamieszcza list niejakiego Alojzego Hofera, byłego fotografa, starca sześćdziesięciokilkuletniego, w którym prosi tenże, życie sobie s nędzy odbierając, ażeby zrobiono składkę na zaplecenie malego lęga jego u gospodyni, u której mieszkał, gdyż nie chce, ażeby ktokolwiek mógł po jego śmierci powiedzieć, że mogąc umrzeć wcześniej, żył dłużej dlatego tylko, ażeby poszarpywać biednych ludzi. Hofer otrul się kwasem pruskim.

Międzynarodowa wystawa elektryczna w Wiedniu. Jak znaczne rozmiary przyjął ma ta wystawa, okazuje się z tego, że sztywano ona będzie sile 1.000 koni. Na samo oświetlenie wystawy sztywano będzie sile 700 koni, resztę pójdzie na pusczenie w ruch maszyn parowych. Około urzędzenia wystawy czynią się wszechstronne przygotowania.

Z Beurenthou donoszą, że sebrani na pogrzebie Wagnera postanowili podtrzymać nadal teatr, wystawiony także staraniem zmarłego i protektora jego króla bawarskiego Ludwika.

Calkowite zaćmienie słońca. Dnia 6. maja nastąpi calkowite zaćmienie słońca, należące do największych, jakie w ciągu naszego stulecia obserwowano. W Europie nie będzie ono widzianem, gdyż calosć jego koncentruje się nad oceanem Spokojnym. Szczególnie nadaje się do obserwacji tego fenomenu położona o 8 stopni na północ Taiti wyspa Karolina, i przygotowują się już astronomowie, aby przy tej sposobności lepiej poznać ciało słoneczne i najbliższe jego otoczenie. Próca Amerykanów, nieshyt oddolnych od miejsca obserwacji, przygotowują Francuzi wielką wyprawę. Na zaproszenie akademji francuskiej, weźmie udział w wyprawie astronom austriacki, sławny wynalazca planet p. Palisa, adiunkt obserwatorium wiedeńskiego. Ponieważ jednak największą część kosztów podróży sami ncesnitycy opędzą masą, p. Palisa nie byłby w możności przyjęcia zaproszenia, gdyby cesarz, ministerstwo oświaty i akademja umiejętności nie dostarczyli mu potrzebnych środków pieniężnych. Wyprawa wyruszy dnia 6. marca z punktu zbornego St. Nazaire we Francji, uda się stamtąd do cieśniny Panama i przepłynie ją; w Panamie przesiedli się wyprawa na francuski okręt wojenny „Eclairneur”, który ją dowoziće wprost do stacji obserwacyjnej w Karolinie (małej wyspy koralewej w pobliżu rownika) i stamtąd po ukończeniu obserwacji, dotknąwszy Taiti, dostawi ją do San Francisco w Kaliforniji, skąd niektórzy członkowie wyprawy puszczą się w podróz do domu. W wyprawie tej weźmą próca tego udział: dyrektor obserwatorium w Rzymie pan Tachini i astronom angielski.

Tragicznie zakończyło się w tych dniach we-sele w Kis-Ujssalas na Węgrzech. Drżyna weselna była już sebrana i miała się udać do kościoła, gdy sporestrzono nagle, że nie ma panny młodej. Po długim szukanin, znaleziono ją w kołen, ale niestety, nieżywą. Wskoczyła do studni i utopiła się. Samobójstwo popelniała z rozpaczy, iż kasano jej półobłąk ciolwieka, którego nienawidziła. Pan młody został tak dotknięty tym wypadkiem, iż w kilka godzin później obwisiał się.

Nowy papier listowy. Pewien Amerykanin wynalazł spełnienie nowy rodzaj arkuszy listowych pocztowych, które są tak urządzone, że je bez kopert i pieczęci złoży i samkają można. Bragi tych arkuszy są naklejone i na jednym a nich szajduje się już wydrukowana marka pocztowa, która po zamknięciu, a następnem otwarciu listu, konieczne rośardat być musi. Dotychczasowe odstępowanie marek pocztowych dla tego tylko koniecznem było, ażeby wartość marki przez farbę stęplową zniweczyć. W nowszym czasie podała jednaskowoz chemja oszustom radykalny środek, który farbę bez najmniejszego uszkodzenia marki usuwał, przez co marka znów wartość swą odzyskała. Generalny postmistria w Stanach Zjednoczonych Ameryki Północnej, usnawszy wielką doniosłość powyższego wynalasku, zawarł z wynalazcą kontrakt o dostawę takich arkuszy dla wszystkich, pod jego zarządkiem zostających urzędów pocztowych, które na rachunek wynalazcy w rządowych fabrykach wyrabiane i we wszystkich urzędach pocztowych są cene wartościowa marki pocztowej i papieru sprzedawane będą. Zresztą arkusze powyższe są daleko tańsze od zwyczajnego papieru listowego wraz z kopertą.

Zkąd wziął się kret na ziemi?

Wiadomości literackie i artystyczne.

Teatr. Dziś we środę dnia 21. lutego po raz pierwszy: „Gesi i gaski“ komedia w 5 aktach oryginalnie napisana przez Michała Bałuckiego.

Koncert Gustawa Friemana a) wprzejmym współudziale państwa Gerbicz i p. Przybika, odbędzie się w piątek 23. grudnia w sali Towarzystwa muzycznego w gmachu teatralnym. Program: 1) M. Bruch. Koncert na skrzypce z towarzyszeniem fortepianu. 2) Frieman. a) Romans, b) Polonez, wykonana koncertant. 3) Suppe. „Niezapominajka“, odśpiewa p. Gerbicz. 4) Wieniawski-Gounod. Wielka fantazja z opery „Faust“ ułożona na skrzypce z fortepianem. 5) M. Gerbicz. Duet z opery „Hugenoci“, odśpiewają pp Gerbiczowie. 6) Chopin-Sarasate-Frieman. a) Nocturne, b) Kujawiak, odgrywa p. Frieman. Programem ułożonym z pierwszorzędnymi utworami mistrzów skrzypiec, robi nam p. Frieman prawdziwą muzykalną ucztę, na którą publiczność bardzo licznie się zbierze, aby oddać hołd artyście ulubionemu.

„Wieniec“. Śpiewnik narodowy, pod tym tytułem, złożonego ze zbioru kwartetów męskich polskich i ruskich kompozytorów, wyjdzie w tych dniach i zawierać będzie następujące utwory: Chorał „Kto się w opiekę“ układowi Prsibika, dzielnego harmonizatora; Moniuszki polonez „Pan chorąży“; Żelazskiego: „Nasza Hanka“; Jareckiego: „Pochód kozacki“; Studzińskiego: „Taniec skieletołów“; Ławrowskiego: „Krasna sora“, „Poklini kazała“; Wachniańska: „Kalyna“.

Żyjący kosztować będzie 45 ct. Do s obrania i wydania takich śpiewników dał inicjatywę sarsad lwowskiego chóru męskiego; wydawnictwa podjęła się tuższa kawiarnia pp. Gubrynowicza i Schmidta. Zeszyty mają wychodzić w 4 do 6 tygodniowych odstępach. Ilość nadesłanych kompozycji z różnych części dawnej Polski wynosi przeszło sto kwartetów, z których już 80 uznano za odpowiednie do umieszczenia w śpiewniku. Śpiewnik będzie nosił nazwę „Wieniec“.

Ogłoszenia urzędowe „Gazety Lwowskiej.“ Upadłość. Sąd obwodowy w Złoczowie ogłasza konkurs do majątku Jakóba M. Pomeranica, kupca w Brodach. Komisarz konkursowy P. Nawratil.

Konkurs. Posada adwokata sądowego przy sądzie powiatowym w Pilźnie, z przydzieleniem do sądu obwodowego w Tarnowie. Podania wnosić w przeciągu dni 14 do sądu obwodowego w Tarnowie. — Obwieszczenie apteki w Niemirówie. Podania wnosić do dnia 15. marca 1883 do starostwa w Rawie.

Posady nauczycielskie w sokalskim okręgu szkolnym: 1. W powiecie kamienieckim przy szkole 1-klasowej etatowych, z placą 300 złr. w Banninie, Horpinie, Humniakach, Niemirówie, Strepłowie, Susnie i Witkowie nowym, tudzież przy szkole filialnej z placą 250 złr. w Zaratynie. 2. W powiecie sokalskim przy szkole 2-klasowej w Tarkowie posada starszego nauczyciela z placą 300 złr. — i posada młodszego nauczyciela z placą 200 złr., dalej przy szkołach etatowych 1-klasowych z placą 300 złr. w Budyninie, Byszowie, Hoholowie, Horodowicach, Opulsku, Petrusie, Pożdymierzu, Szmittkowie, Torkach i Ulwówku, tudzież przy szkołach filialnych z placą 250 złr. w Korczyńcu, Łabowim, Radwańcach i Zabczu murawanym.

Podania wnosić najpóźniej do końca marca 1883 do rady szkolnej okręgowej w Sokalu.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów 21. lutego. (Sprawozdanie lwowskiej Izby kupieckiej). Ceny za 100 kilogramów paritas (Lwów). Pšenica czerwona zrn. 7-75 do 8-80, pšenica biała 7-40 do 8-35, pšenica żółta 7-25 do 8-25, żyto 5-40 do 5-60, jęczmień browarny 6-— do 6-25, jęczmień pastewny 4-25 do 4-75, owies 5-— do 6-30, groch do gotowania 6-50 do 7-25, groch pastewny 5-— do 6-25, wyka 6-— do 6-75, bob 7-— do 12-—, hreczka 6-25 do 6-60, kukurudza stara — do —, kukurudza nowa 5-50 do 6-75, rzepak zimowy 14-50 do 15-—, rzepak letni — do —, lnianka 11-50 do 12-—, nasienie lniane 9-25 do 9-75, konopnica 6-— do 8-4-—, kminek — do —, anyż — do —, anyż płaski — do —.

Spirytus gotowy za 10.000 liter proc. zrn. 28-90. Waluta: marek 58-55, rubel zrn. 1-18 1/2, napoleonador zrn. 9-49 1/2.

Przegląd polityczny.

Lwów 21. lutego. Wydział krajowy wysłał wczoraj do bawickiego w Wiedniu p. marszałka krajowego dra Mikolaję Zyblikiewicza pełnomocnictwem nieograniczonego do zaciągania pożyczek krajowych. Pełnomocnictwo opiewa na osobę marszałka krajowego i członka Wydziału krajowego dra Józefa Wereszyńskiego.

Nauczyciel

z dobrem wychowaniem, wszechstronnie wykształcony, w sile wieku, chlubnie rekomendowany, poszukuje posady w jakimś macym domu. — Uprząs się o rychłe zgłoszenia. 1331 2-2

Blizsza wiadomość w biurze wydawniczym Witoszyńskiej Rynek 1. 28.

B A Z A R

MARKIEWICZA.

Pierwszy skład wyrobów krajowych we Lwowie plac Marjacki 1. 10.

Utrzymuje na składzie i poleca

PŁÓTNA

wyrobu krajowego z Korczyń, Dębowa i Białow, a mianowicie:

Snorowe szare, lniane i konopne po zrn. 7-50, 8, 9 do 10 zrn. sztaś.

Półbielone, lniane i konopne po zrn. 7-50, 8, 10, 11, 12 do 13 sztaś.

Piękne białe, naturalnie blichowane po zrn. 14, 15, 16, 18 i 19-50.

Koszulowe cienkie po zrn. 21, 22, 24, 26, 28 i 32 sztaś.

Na sposób irlandzki bielone i apreturowane po zrn. 19, 22, 23-50, 25, 28 i 32 sztaś.

Również krajowe Dymki, Drellehy, Oxfordy i płócienka kolorowe. Okazy rozseła Bazar na żądanie i przyjmuję zamówienia na wyrob bielizny damskiej i męskiej z płócien krajowych. 1004 4-0

P. T.

Z dniem 1. stycznia 1883 r. objął Pan Henryk Mattoni, c. k. n. adworny dostawca we Wiedniu wyłączną sprzedaż i rozsyłkę szczenińskich wód mineralnych, o czym Zarząd zawiadamia i uprzejmie uprasza, wszelkie zamówienia adresować do Pana Henryka Mattoniego we Wiedniu, Maximilianstrasse Nr. 5. Zamówienia do Zarządu w Szczawnicy nadesłane, odstąpione będą Panu Henrykowi Mattoniemu do bezwzględniego uskutecznienia. Ekspedycja nastąpi w sposób przez zamawiającego wskazany, a cena wody ze źródeł Josefyny, Magdaleny, Szepejana i Walerji zostaje dotychczasowa, i wynosi:

loco Szczawnica 1 skrzynia o 50 flaszach	10 zrn. 50 cnt.
Stary Sącz 1 „ o 25 „	5 „ 50 „
Tarnów 1 „ o 50 „	11 „ — „
1 „ o 25 „	5 „ 75 „
1 „ o 50 „	11 „ 50 „
1 „ o 25 „	6 „ — „

Od Zarządu Zakładu Zdrojowego w Szczawnicy.

CLAYTON & SHUTTLEWORTH

we Lwowie przy ulicy Grodeckiej 1. 22,

polecają swój

obficie zaopatrzony skład

maszyn i narzędzi rolniczych

i zapraszają do zwiedzania ich

nieustającej wystawy.

Ilustrowane cenniki gratis i franco. 1318 2-7

Wspomnianie przez Careya w procesie dublińskim (obacz sprawę zagraniczną), indywiduum pod nazwą „numeru pierwszego“, miało powrócić ze stałego ładu i ukrywa się na jednym z przedmieści Londyńskich, a osobistość jego jest policji dokładnie znana. Dzienniki angielskie konstatują styczeń członków ligi agrarnej Brennana, Sheridan i Parnella z bandą morderców. Oczekiwane są jeszcze liczne aresztowania.

Telegramy własne „Dziennika Polskiego.“

Berdyczów 21. lutego. Śledztwo w sprawie pożaru cyrku, zostało już ukończono. Przed sądem stawać będzie dziesięciu oskarżonych, mianowicie: zastępca dyrektora polskiej, dwóch służących cyrkowych, i sześć osób, należących do strażnicy bezpieczeństwa i pożarnej. Prócz tego oskarżonych jest 13 osób, które kupowały i przechowywały u siebie rzeczy, podczas pożaru zrabowane.

Całe miasto ochłodziło już z przerażenia, lecz w handlu panuje jeszcze zastój, w skutek czego nastąpiło kilka bankructw znaczących.

Pomimo, że komitet, zawiązany celem niesienia pomocy dotkniętym pożarem, wsparty ofiarnością bogatszej części ludności, rozwija bardzo energiczną działalność — mnóstwo rodzin znajduje się w okropnym położeniu.

Na miejscu, gdzie stał cyrk, zamierzono pierwotnie postawić świątynię. Gdy jednak trudno było się zgodzić, dla jakiegoż wyznania ma być świątynia wzniesiona, a ani żydzi, ani prawosławni nie chcieli ustąpić od swoich pretensyj, zgodzono się na to, że na miejscu katastrofy ma stanąć pomnik z trwałego materiału dla uwiecznienia pamięci okropnego wypadku.

Z 37 nierozpoznanych ofiar zdjęto fotografie, poczem pochowano ich zwłoki. Niedawno przybyła z Tyflisu niejaką pani Marija Gercz i poznała podług fotografii swojego męża, komisarza handlowego, Ludwika Gercza.

(D.) Wiedeń 21. lutego. Komisja przemysłowa Izby poselskiej przychyliła się w zupełności do zmian ustawy przemysłowej, przez Izbę panów uchwalonych.

Komisja, obradująca nad ustawami karnymi, wniosła na najbliższym posiedzeniu parlamentu, wraz ze sprawozdaniem o wnioskach co do zmiany postępowania karnego w sprawach prasowych, następującą rezolucję: „Postępowanie, przepisane w § 493 proc. karn. ma tylko wtedy mieć miejsce, jeżeli jeżeli nie ma osoby, którąby można za treść druku pociągnąć do odpowiedzialności karnosądowej. Wzywa się wysoki rząd do wniesienia przedłożenia, odpowiedniego temu zaprzęczeniu.“

(D.) Wiedeń 21. lutego. Słychać, że dwór wiedeński reprezentowany będzie na koronacji cara tylko przez jednego z magnatów.

Cesarz przyjmował na audjencji byłego dyrektora Ringteatru Jannera, który przedłożył prośbę o ulaskawienie.

Wczoraj i przedwczoraj przesłuchiwało w tułtejszym sądzie krajowym dra Wolskiego jako świadka w sprawie p. Kamińskiego. Przesłuchanie zostało na razie ukończono i trwało dziesięć godzin. Radca Adamek prowadzi śledztwo energicznie i szybko. Przesłuchanie p. Kamińskiego nastąpi jeszcze w tym tygodniu.

Stambuł 20. lutego. Warownia Arab Tabia ma być temi dniami oddana Rumunom.

Pariz 20. lutego. Senatowi przedłożyła komisja projekt do ustawy, mocą której pojedynki ma być karany grzywną od 100—1000 franków, i więzieniem od jednego miesiąca do roku. Kara może być podwyższona na 2000 franków i na 2 lata więzienia w razie skaleczenia, a na 3 lata w razie zabicia osoby. Karze podpadają wyzywający i sekundanci, tudzież dzienniki, które ogłaszają protokół pojedynku.

Telegramy biura koresp.

Pariz 20. lutego. Wybitniejsze dzienniki uważają za rzecz konieczną, ażeby wszystkie stronnictwa poświadczyły swe opinie, byle ułatwić utworzenie trwałego ministerstwa.

National gani manifestację rozmaitych grup poselskich, które wyrażają najróżnorodniejsze życzenia, skazując przyszły gabinet na bezwładność.

Temps pisze: Kraj chce silnego rządu, któryby się mniej zajmował ustawami wyjątkowymi, a więcej tem, ażeby wszyscy obywatele szanowali prawa. Zadanie sformułowania programu należy do ministerstwa, a nie do Izby, którego może tylko przyjąć lub odrzucić.

Paris-Journal donosi, że Ferry przedstawi się we czwartek Izbie z kompletnym gabinetem i odczyta krótkie oświadczenie.

Rzym 20. lutego. Ambasador włoski w Stambule zażądał od Porty prócz ukarania sprawców obrazu, wyrządzonej konsulatowi włoskiemu w Trypolis, niezwłocznej satysfakcji publicznej i zawiadomii o odpygnięciu włoskiego statku pancernego do Trypolis.

Wiadomości, że Włochy przygotowują okręty i korpus ekspedycyjny do Trypolis jest bezpodstawna.

Przy sposobności obchodu piątej rocznicy wyboru swego odepierał papież powinowactwa od kardynałów i rozmawiał z Hergenrotherem o studiach historycznych, a z Ledóchowskim o sprawach Polski.

Fanfulla donosi z zastrzeżeniem, że konsul włoski w Trypolis dostał instrukcję, ażeby w razie jeżeli władze tamtejsze nie dadzą Włochom satysfakcji zupełnej, zdjąć godła i chorągiew włoską, przenieść się na pokład pancernika, a opiekę nad poddanymi włoskimi poruczyć konsułowi niemieckiemu.

Londyn 21. lutego. (Telegram biura Reuters.) Konferencja dunajowa naradzała się wczoraj nad wielu ważnymi pytaniami, lecz nie powzięła żadnej uchwały stanowczej. O ile wnosić można z usposobienia delegowanych, są mocarstwa bardzo przychylnie usposobione wobec żądań Rosji co do njęć Kilji, tudzież wymagań Austro-Węgier co do komisji mieszanych. Następne posiedzenie odbędzie się prawdopodobnie w sobotę.

Standard donosi, że konferencja dunajowa oczekuje instrukcji rosyjskich co do ujęć Kilji. Ambasador rosyjski, przedkładając wczoraj telegraficzny wyciąg instrukcji, wyraził mniemanie, że sprawa nie może być przed tygodniem uregulowaną; Anglia i Francja przychylają się do przedłużenia komisji na lat 20—25.

Londyn 10. lutego. Izba gmin przyjęła w pierwszym czytaniu 184 głosami przeciw 53 bill o parlamentarnej przyszłości.

Daily News dowiaduje się, że reprezentanci Anglii i Francji na konferencji dunajowej chcieli przyznać Rumunji głos, ale sprzeciwiła się temu Rosja, a za nią inne mocarstwa.

Londyn 20. lutego. W popołudniowej konferencji udział wzięli wszyscy delegaci prócz rumuńskiego.

Krzyż pogłoska, że w piątek rozpocznie rząd w Dublinie śledztwo tajne w sprawie spryszczenia, które ma większą doniosłość i zgnębienie miało cele, niż spisek świeżo odkryty.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Lwów 20. lutego. (Z Izby handlowej). I. Akcje za sztukę: Kolei gal. Karola Ludwika 4 200 zrn. 306 — 309-50, kolei Lwow.-Czern.-Jassy 168-50 — 171-60, Banku hipot. galic. 300-50 — 305 —, Banku kred. gal. 250 — — 255 —, II. Listy zastawne na 100 zrn. wal. austr. Towarz. kredyt. gal. ziem. 5%, 97-75 — 98-75, Towarz. kredyt. gal. ziem. 4%, 89-50 — 91 —, Tow. kredyt. gal. ziem. 5%, 97-75 do 98-75, Towarz. kredyt. gal. ziem. 4%, 86-75 do 88 —, Banku hip. gal. 6%, 100-60 do 101-60, Banku hip. gal. 5%, 99-75 do 100-75, III. Listy dłużne na 100 zrn. gal. zakł. kredyt. włośc. 6%, 100 — do 102 —, Galic. zakł. kredyt. włośc. 5%, 94 — do 96 —, Ogól. rol. kred. zakł. Gal. i Bu. 6%, los. w 1. 15 — do —, IV. Oblig. na 100 zrn. indennizacyjne galic. 6%, 97-50 do 98-75, Komunalne galic. Zakł. kredyt. włośc. 6%, 100 — do 101-50, Pożyczki kraj. z 1873 6%, 101 — do 103 —, Losy miasta Krakowa 18 — do 20 —, Losy miasta Stanisławowa — do —, V. Monety. Dukat holenderski 5-52 do 5-62, Dukat cesarski 5-55 do 5-65, Napoleonador 9-44 do 9-54, Pół-imperjal rosyjski 9-70 do 9-82, Rubel rosyjski srebrny 1-54 do 1-64, Rubel rosyjski papierowy 1-17 1/2 do 1-18 1/2, 100 marek niemieck. 55-20 do 59 —, Srebro za 100 zrn. — do —, Kupony w srebrze za 100 zrn. — do —, Pierwsza cyfra wszystkich pozycji znaczących „plac“, druga „żądają“.

Wiedeń 21. lutego. Godzina 10 min. 40. Akcje kredytowe 298-60, Anglo-Austr. 120 —, Akcje banku Union 117-60, Kolei Karola Ludwika 307 —, Poludn. 141 —, Renta państwowa —, Listy zastawne galic. banku hipot. —, Galicyjskie obligacje indennizacyjne —, Galicyjski bank rustykalny —, Losy z roku 1864 —, Napoleonador 9-60, Rubel papierowy 1-18. Usposobienie: stałe.

Wiedeń 20. lutego. Godzina 1 min. 45. Losy kredytowe 171 —, Weg. akcje kredyt. 304-50, Akcje angielskie 119-25, Akcje banku Union 117-30, Akcje Karola Ludwika 307-25, Akcje kolei północnej 273 —, Akcje kolei południowej 140-80, Akcje kolei Alfydzkiej 170-60, Akcje kolei Elbichy 210-50, Akcje kolei Lwowsko-Czerwińskie 171 —, Akcje kolei węg. północno-wschodniej 165 —, Wiedeńskie losy 125-50, Akcje kolei Rudolfa —, Akcje kolei Albrechta —, Węgierskie obligacje państwa w złocie 94-75, Galicyjskie obligacje indennizacyjne 98 —, Losy regulacji Gisy 110 —, Losy tureckie 26 —, Węgierska renta 119-40, Akcje banku związkowego 111-40, Akcje banku obrotowego —, Akcje kolei węgiersko-galicyskiej —, Akcje kolei państwowej —, Rubel papierowy 1-18 1/2, Węgierskie losy 115-80, Mark niemieckie —, Usposobienie: ucisnione.

Wiedeń 20. lutego. Godzina 5 min. 30. Jednolity dług państwa w banknotach 78-20, w srebrze 78-65, Renta w złocie 97 —, 5%, austr. renta marowa 92-90, Akcje banku wiedeńskiego 830 —, kredytowego 297-60, Londyn 119-75, Srebro —, Napoleonador 9-49 1/2, Dukat ces. men. 5-65, 100 marek niemieckich 58-55.

Pariz 3%. Renta 79-97.

Berlin 20. lutego. Godzina 5 minut 30. Rosyjskie banknoty 202-90, Akcje kredytowe 521-50, Lombardy 243 —, Galicyjskie 131 —, Kolei rumuńskiej —, Austrackie banknoty 170-50. Po zamknięciu giełdy: kredyty —, Lombardy —.

Telegramy zbożowe z dnia 20. lutego. — Wiedeń: Pšenica 10 — do 11 — zrn., żyto — do — zrn., jęczmień — do — zrn., kukurudza — do — zrn., owies — do — zrn., okowita pr. 10-000 liter procent 31-50 do 31-75 zrn. Budapeszt: Pšenica 100 kgr. (na wiosnę) 9-62 do 9-64 zrn., rzepak (na wiosnę-wiosnę) 14 zrn., Berlin: Pšenica 10 — (na wiosnę-maj) 185 — m., żyto — m., spirytus loco 52-40 m., olej rzepakowy 79 — m. Pariz: maki 159 kgr. 60 — fr., olej rzepakowy 106-50, spirytus — fr.

Nafta. Wiedeń 21. lutego: 14-25 do 14-50, Breme: 7-40 do —, Hamburg: 7-50, na luty 7-30, na sierpień-grudzień 8-40, Antwerpja: na luty 19. Nowy-York: 7 1/2, Filadelfja: 7 1/2.

Przyjechali do Lwowa dnia 21. lutego. HOTEL ŻORZA. K. bar. Brunicki z Cieniawy, A. bar. Lipowski z Huciska, L. Szawłowski z Przewłoki, K. Kosielski z Wołynia, J. Wroczyński z Rosji, W. Sielecki z Kijowa, J. Agopowicz z Kołaczowic, J. Kellerman z Kańczugi, M. Bogdanowicz z Kosowa.

HOTEL WARSZAWSKI. M. Bogdański z Bucowa, A. Rodecki z Nagerzan, K. Piotrowski z Chłopówki, W. Hampel Żydaczowa, E. Andreaszuk z Sucaży.

HOTEL ANGLELSKI. J. Matkowski z Żółkwi, K. Ruszanowski z Rosji, M. Teodor z Jassy, A. Meisner z Ubrzeża, T. Turzański z Polski, J. Biesiadecki z Jasła, A. Zabęcki ze Zbarża.

HOTEL LANGA. A. Ronketti z Manasterzysk, S. Klein z Wiednia, H. Schreiber z Krakowa, H. Glickman z Bordo, A. Schütz z Krakowa.

HOTEL LAZARUSA. L. Amster i J. Pozar z Czerniowiec, K. Kmickiewicz z Węglówka, J. Nadel ze Strzyna, J. Niżankowski ze Złoczowa.

Pociągi kolejowe. ODCHODZĄ ZE LWOWA.

Według zegaru lwowskiego.

DO KRAKOWA: o godz. 10 min. 50 przed północą (pociąg pospieszny); o godz. 4 min. 53 rano (pociąg osobowy); o godz. 5 m. 9 po południu (pociąg mieszany).

DO CZERNIOWIEC: o godz. 6 min. 30 rano (pociąg pospieszny); o godz. 12 min. 10 po południu o godz. 11 min. 10 w nocy (pociąg mieszany).

DO PODWOŁOCZYSEK: (z dworca lwowskiego głównego o godz. 6 rano pociąg pospieszny); o godz. 12 min. 30 po południu i o godz. 10 min. 33 wieczór (pociąg mieszany).

DO PODWOŁOCZYSEK: (z dworca na Podzamczu o godz. 6 rano m. 10 (pociąg pospieszny); o godz. 12 min. 52 po południu i o godz. 11 min. 1 wieczór (pociąg mieszany).

DO STANISZAWOWA: (na Strzy) o godz. 7 m. 5 (pociąg mieszany); wieczór o godz. 5 min. 45 (pociąg omiubusowy).

Med. Chir. Okul. etc.

Dr. Roman Barącz

Operator

po dłuższej praktyce w szpitalach Londynu i w zeznieniu szpitali Paryża

osiadł we Lwowie i zamieszkał w Hotelu Krakowskim.

Ordynuje od godziny 2—4.

Apteka RUCKERA we Lwowie

Specjalności i środki uniwersalne francuskie i inne, tak przez nią jak przez inne firmy ogłaszane. (1)

Towarzystwo muzyczne „Harmonia“

przyjmuje uczniów do swojej szkoły. Kandydaci, liczący przynajmniej 14 lat: winni się zgłaszać do kancelarii tow. przy ulicy Blacharskiej. Pierwszeństwo będą mieć uczniowie, którzy umieją czytać i pisać, albo tacy, którzy mają początkowe wykształcenie muzyczne.

autorów artykułu w numerze 91. *Gazety Narodowej* z r. 1882 pod napisem „Sumienny poseł“, oraz moich oświadczeń, że teraz dopiero podniosłem w mowie będące diety i koszty podróży, a co się z niemi stało, można się dowiedzieć w Radzie powiatowej w Podhajcach.

Józef Krzysztofowicz.

Proszki przeciw Astmie Dra Lefebvre.

Dwadzieścia lat doświadczenia na sobie samym i u paru środków leczniczych (cygaretek, papieru i proszku antyastmatycznych) pozwala **Drowi Lefebvre** twierdzić z przekonaniem o wyższości i niezawodnej skuteczności jego proszków przed wszystkimi innymi preparatami tego rodzaju. Odcychanie dymu tych preparatów zmniejsza w jednej chwili spazmy pochodzące z ciężkiego oddechu, sprawia, że krzyż astmatyczny coraz rzadziej się powtarza i wprowadza stopniowo zupełne wyleczenie. Narzędzie specjalne do palenia tych środków wypalzone przez **Dra Lefebvre** zapewnia choremu niezawodny środek uśmierzania na każdym miejscu wszelkich napadów duszności i niemożności oddychania. Skład główny w Paryżu w aptece Chiron, Boulevard Magenta, 19; we Lwowie w aptekach pp. Mikolacha, Nabliska i Krzyżanowskiego. 5—20

CHOROBY SYFILITYCZNE

mianowicie: upławy tak u mężczyzn jak u kobiet i wrzody, leczą szybko i gruntownie bez przerwy zatrudnienia, podług metody najnowszej od lat 20 prakt. lekarz medyc. chirurg. i akuszer 1241 10—10

S. URICH.

Mieszka przy ulicy Żółkiewskiej 1. 26.

Ordynuje codzień od 9—11 przed połud. i od 2—5 po południu.

Wynagrodzenie umiarkowane.

Nowe Łazienki „Diany“ we Lwowie

przy ulicy Słowackiego liczbą 2.

Ceny kąpiei:

Wanna porcelanowa z tuzelem i bielizną 1 zł. — ct.

„ marmurowa „ „ „ 90 „

„ cynkowa „ „ „ 55 „

„ metalowa „ „ „ 40 „

Otwarte od 6. rano do 10. wieczór.

Kąpiele słodowe, żelazne, siarczane, mydlane, tudzież hydropatyczne sporządza się na żądanie.

